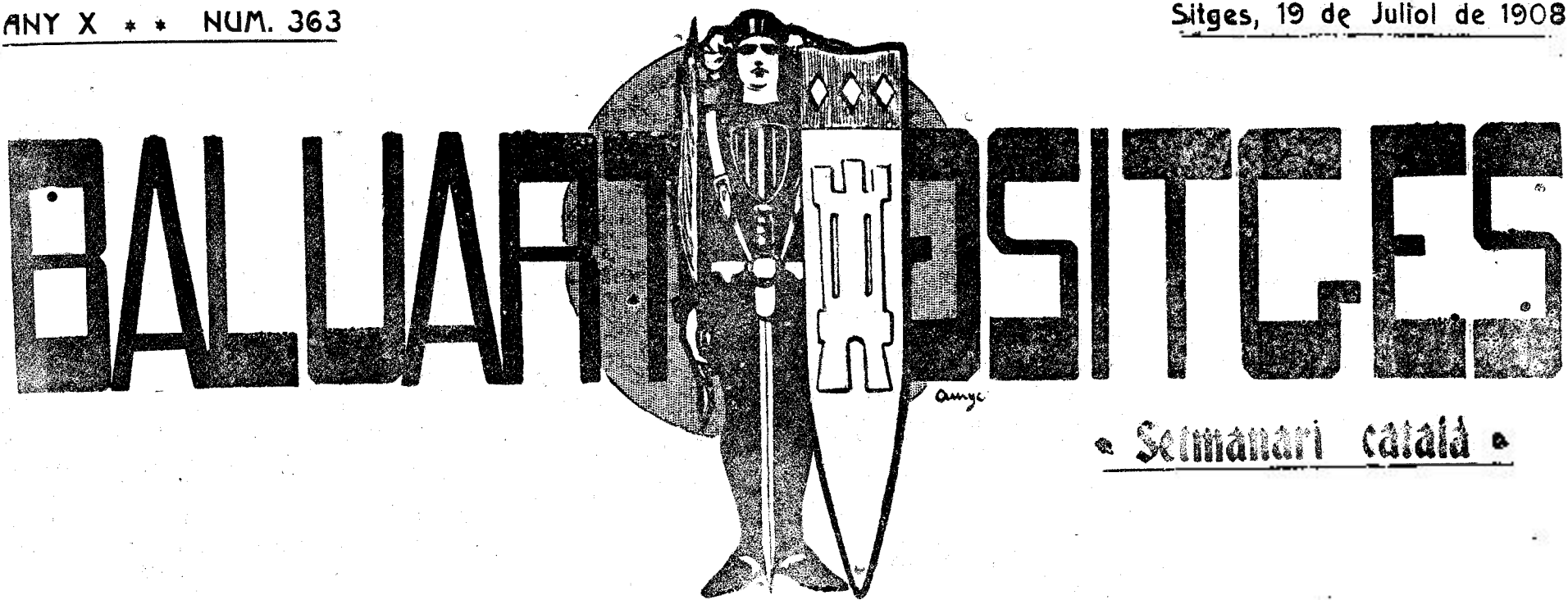
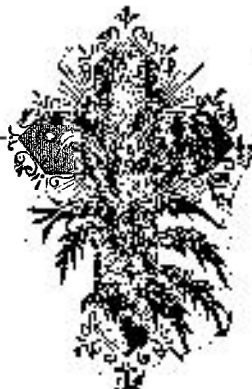

EL NEN

Ricart Mas y Vidal

— HA PUJAT AL CELI —

Els seus desconsolats: mare, D.ª Dolors Vidal y Ribot, viuda de Mas; germà, Joseph; avis paterns, D. Joseph Mas y D.ª Maria Ferratges; avia materna, D.ª Emilia Ribot, Vda. Vidal; oncles, cosins y demés parents, comuniquen a llurs amistats tan dolorosa pèrdua.

* Merceria EL GLOBO *

* Major, 13 *

Gran assortit de MITJONS y MITJAS de fil, llis y calat, GUANTS y BITENES de tota classe y mida, VESTITS DE BANY pera tota edat y sexe, CAMISETES y PANTALONS de llana, fil y cutó y demés generos de temporada, a

* * PREUS SENS COMPETÈNCIA * *

* Colmado J. MASSÓ *

Plassa Marqués Mont-Roig, 2

Gran surtit en Objectes pera regals, Reposteria, Pastels y Boulevans d'encàrrech, Xacolatès, Cafés, Manteques, Olis, Sal fosfatada pera la taula; Aygues minerals, Licors, Anisats, Xampany's Codorniu, Moet y Vda. de Cliquot, Aixarops y Horxates Fortuny, Malvasia de Sitges, Jalea, Guayaba, Canalons, — Llangonissa, Ous, Tunyina, Tapioques, Purés, etcètera, etc. —

Gel, plaques y objectes fotogràfics, gas-motor y oli pera automòvils

Les dugues oratories

El discurs d' En Cambó

Al intervenir En Cambó en el debat promogut sobre 'ls articles 173 y 174 del projecte de lley de Administració local, una vegada més s' ha patentat l' abím que separa el concepte parlamentari dels vividors de la política espanyola y el que 'n té format Catalunya.

La conjura obstructionista estava en el període agut de la seva activitat, y ni els Moret, ni els Canalejas, ni tota la colla de titulats mestres de la paraula havien acertat a interessar a l' opinió descobrint els punts verament vulnerables del projecte. Paraules buydes, baladreigs grollers, arguments insulsos y tontes votacions nominals... eren els recursos suprems a que 'l migrat enginy dels desprestigiats polítics tradicionals acudia pera oposarse a que fos lley lo qu'entenien defectuós. La táctica llur era la de sempre: sitiar per aborrimient a l' adversari, am l' alta mira d' escalar el poder fent la felicitat propia, si no la del país. Entre tant, el temps, aquet temps qu' és or en tots els pobles cultes, es malgastava de la manera més llastimosament estéril, potser pera que l' estàtua d' En Castelar fos inaugurada en ocasió ben oportuna.

Nosaltres passem de llarch davant l' estàtua del famós tribú. La oratoria castelariana, tan ampulosa com buyda, tan grandilocuent com orfa d'idees, tan verbosa com insubstantial, no 'ns diu res; no 'ns inspira ni el respecte de les grandeses mortes: tot lo més ens apareix com un curiós símbol, com el gran símbol que conjuntament ab l' oratoria romeroblediana és representació de la brillant vacuitat de la paraula dels clàssichs polítics espanyols, que sóis en les bambolles de savó poden trobar símbol perfecte.

Y ha parlat En Cambó, y el seu discurs ha sigut una sorpresa. Ha sigut una sorpresa pe'ls polítics professionals, qu' esperaven que 'l diputat solidari prodigués ditiràmiques lloances a l'obra maurista o que fuetjés barroerament als necis conjurats, y han escoltat un discurs de sobria elocuencia, sadoll de sana doctrina: han tingut una decepció els qui anunciaven emocions fortes, els qui volien *hule*, puig la serietat de la crítica del campió català era per ells cosa insospitada.

La gent del *trust* rotativer y del *trust* obstructionista ja haurien de haver après a conèixens, després de lo clar que repetidament els han parlat els nostres homes ab llurs actes. ¿No és, per ventura, prou recenta la memoria de lo que ha passat en els innombrables debats plantejats a les Corts desde que la Solidaritat Catalana actúa? ¿Se ha oblidat ja, potser, la fecondíssima labor realitzada pe'ls nostres diputats en les exemplars sessions del *Cine*? Sempre, en tota ocasió, els representants de Catalunya han dit honradament lo que han cregut haver de dir, nó pera pera fer una guerra sistemática al Govern, sino com a convensuts *intervencionistes*, pera enderrocar lo que han entés ser pernicios, pera millorar lo aprofitable, pera consolidar lo bó.

No havien d' esperar, donchs, d' En Cambó, en l' hora crítica present, un discurs de pura fórmula, a l' antiga usansa, que hauria sigut una ridícula comedia, una torpesa imperdonable. El Sr. Cambó ha portat al debat el fruyt madur d' un consciensut estudi, y ha parlat en termes de concòrdia y ab sa acostumada sinceritat, qu' és com han de comportarse 'ls qui de veres volen construir.

El problema de les hisendes local, comarcal, provincial y de l' Estat és el punt capdal del projecte que's discuteix. Sense armonisar els interesos del Municipi, de la Provincia, de la Mancomunitat y del Estat, que han d' anar concordats com engranatges de un sol mecanisme, la reforma que se intenta resultaria ilusoria. ¿Qué 'n treurem de que la lley ens declari autònoms, si ens priva dels medis que han de fer efectiva nostra autonomia?

La cuestió és de les més complexes y delicades. Qualsevol imprevisió, qualsevol impaciencia, pot ser de conseqüencies funestes pera el pervindre de

la lley que ha de donar base positiva a la regeneració de la vida pública de tota Espanya. Pera abor dar aquest problema es necessita un profund coneixement de la manera de ser dels varis tipus de Municipi, car no son pas els mateixos els recursos viables en les grans urbs, en les poblacions subalternes y en els pobles rurals. Y es necessita també una gran serenitat pera fer el tránzit del vell al nou regisme sense sotregades pertorbadores, és dir: no donant passos en fals.

El discurs del Sr. Cambó ha senyalat els defectes principals del projecte y ha marcat ben precisa la orientació a seguir pera fer obra de debó restauradora. L' ilustre diputat solidari ha cridat a reflexió als qui están obligats a ser homes de govern, y enlayrant el debat a gran altura, ha tornat per la dignitat y pe'ls prestijis del Parlament.

I. S. T.

Sitges, 18 Juliol 1908.

A tot arreu... etc.

A aquells esperits tan refinats com sensibles, que, quan la cursa internacional de automòvils aquí celebrada, davant la indiscreció o, si 's vol, atreviment, de algún «particular», van exteriorisar la seva protesta de una manera brusca y sorollosa, deixant de pas molt mal parat el nom de Sitges; com també, de un modo especial, a aquells altres esperits, més refinats y sensibles y indiscrets encare, que, pe' l sol fet d'esser «de casa», en lloch de cometre la torpesa, com van cometre, de posarse a fer coro a les exclamacions de la mitja dotzena que van quedar malcontents de la seva visita a aquesta població, lo que millor els hi corresponia era dissimular qualsevol inevitable «lapsus» que pogués notarse: a tots aquets, donchs, els hi recomanem els següents detalls que donen idea de la grandiosa diferencia entre 'ls «abusos» de aquí, en aquella ocasió, y els que se han registrat en la població francesa de Dieppe, ab motiu de una festa igual que acaba de verificarshi.

Y se ha de tenir en compte que Dieppe, capital de la zona marítima del mateix nom, és una població de condicions molt diferents que la nostra, donchs té mes de 25.000 habitants y es troba plena de hotels pera hostatjar als visitants.

Cert que allí aquets foren en número més considerable que aquí, pero ab poca diferencia la proporció resulta la mateixa.

Vegis de quin modo allí varen verdaderament «plumar» als pacífichs excursionistes:

El preu minim pera ocupar un llit la nit anterior al día de la cursa, era el de 100 franchs. Nosaltres no sabem que aquí, pera el mateix objecte, ningú vagi abonar ni la quarta part de dita quantitat.

No sabem tampoch que aquí, per falta de llits, ningú vagi tenir de dormir sobre taules de billar, y menys encare que 's vagin fer pagar 160 franchs pera dormir sobre de una de aquestes, com a Dieppe li va passar a cert excursionista glés.

Allí de un bifftech aquell día se'n feya pagar cinch franchs, de un ou ferrat tres, de mitja dotzena de sardines escabexades dos y de un llonguet ún. Aixó en quant als comestibles.

Per lo que 's refereix als «bebestibles», tambe van exagerar un xich massa: D'una gaseosa en comptaven un franch, de una cervesa lo mateix, de un litre de vi dos franchs y de un mantecau cinch.

Per la seva part, els pagesos de aquell terme tambe van aprofitarsen de la diada, donchs els que tenien camps a la vora de la carretera que constituia la pista de la cursa, feren pagar de 10 a 12 franchs per persona, a totes les qu' en elles volgueren entrar.

Si els de aquí arriben a ferho aixís, a ben segur que a hores de ara no es trobarien tan capficats pe' l torment que a llurs propietats els dona l' «escarbató» y la pedregada!

En resúm: per lo que 's deixa exposat, ha de suposarse que si aquell día s'arriben a trobar a Dieppe aquells tres o quatre subjectes que aquí van queixarse en companyia de aquells dos redactors del «defensor de los interesos... etc.» que tambe van fer lo mateix, ne tornen tan escamats, que de aquesta feta may més gosin a sortir de casa.

Que... ¡q i sab si quan van venir aquí era la primera vegada que 'n sortien!...

La crisis vinícola

Massa que'ls agricultors ne gemeguen pera que havem de dir en qué consisteix. El ví de la terra no té preu: s'acaba l'anyada y els cellers dels que poden guardarlo, están plens. Els culliters necessitats, pagesos de poch alcansos, l'han venut; però ¿a quin preu? A un preu ruinós, com poques vegades s'hi havia arribat. Tocant al Penadés y al Vallés, bé's pot dir que d'ençà de l'acabament del renomnat tractat ab França, no havia baixat tan avall el preu de la càrrega. Sobre tot el ví negre enguany va regalat.

Les causes de tan ruinoses vendes no cal dubtarho, son complexes y venen de temps; els remeys, en conseqüencia, han d'esser pesats, llarchs y de solució no molt immediata. A Catalunya hi han massa terrers destinats a vinya; tota l'ària de son conreu n'está abarrotada, y el consum no és suficient, o per lo menys, remunerador. Així ho diu tothom y a primera vista sembla veritat. Mes jo pregunto, ¿donchs qué se'n fa del ví? Fet y fet, be's ven y no pas tan barato com aixó. Es ben cert que'l consumidor no ha trobat encara el marje favorable que li correspón en la rebaixa del preu ab que'l ven el productor. Quan el culliter cedeix el ví a meitat del preu a que ho feya sis anys enrera, el consumidor sols el paga a un 20 o un 25 per 100 més barato. L'intermediari en forma de comerciant, magatzemista, agent o taberner, ofega y emmascara la netedat de la lley económica de la oferta y la demanda, y desafinada la balança económica, no's pot avançar cap probabilitat comercial.

Els remeys proposats fins ara no han donat pas bons resultats. Acaban de suprimirse'ls drets de consums que'ls vins pagaven a l'entrada de les ciutats y s'esperava una puja marcada en el preu de venda... y tothom ha reparat, que si el consumidor ha assolit una petita rebaixa, el productor ha rebut el saludo de la nova y aparentment salvadora lley ab un descens extraordinari del preu. L'obtindre bons mercats estrangers és medi excelent, però contingent y propi de països quins governs son més previsors y cuidadosos que'ls nostres, dels interesos agricòles. No fá molt s'enllestí el tractat de Suïça, però se firmá depressa y corrents y els resultats han estat ben petits. Ara's parla de cercar remey destilant el ví y convertirlo en esperits. Aixó en realitat pot evitar que la devallada del ví segueixi rápida fins a fer precis un altre conreu, mes ¿aquest ha d'esser l'ideal de l'agricultor? ¿Pot acontentarlo aquet trist pervindre dels ceps, a l'home que ha dedicat sos afanyos al llur millor conreu, que ha estudiat, investigat, ensajat varietats y terres, que s'ha esmerat en obtindre vins excelents y apetitosos, pera que després en la fassina li desfassin l'admirable obra de la naturalesa, y converteixin el ví en un producte industrial com és l'alcohol, que la química pot obtenir pera usos industrials de qualsevol substancia, abundant, barata y fins despreciable? ¿No és aixó forçar els fets de la naturalesa?

Y no obstant, cal reconèixer la realitat y reparar com en la ruïna devallada s'ha arribat fins al límit máxim, és a dir al preu infim ab que l'agricultor interinament pot salvarse. Que baixi unes poques pesettes més el preu de la càrrega de ví y la baixa duri un parell de anyades, y els pobles s'esglairan veient com s'arrenquen els frondosíssims y cuidats vinyars, y es demana a la terra una altra planta que permeti la vida als pagesos vinicultors. Y ab el cambi de conreus que, com la vinya, poden anomenarse fonamentals, hi va junt la emigració, el despoblat, els embarchs y la miseria.

Fa falta, donchs, posarhi tots el coll, y fixarse que els remeys immediats no són seguits. Es precis separar la industria agrícola de la vitícola y la comercial; al consumidor no li arriba el ví a cargues, ni en «bocoy» o en bots, ni brut de mares, térbol y de gust inconstant; ans al contrari, en unes condicions ben diferents. Mil vegades li venen com del Penadés vins que Deu sab ahont se han produït, tal volta en la mateixa taèrna; y aixó és fatal. Ha sigut un descuyt que ha durat molts anys, no decidirse a crear marques comarcanes que garantisessin l'autenticitat del ví del país no pas pel testimoni de qualsevol comerciant més o menys escrupulós, sino per entitats series y interes-

sades en dir la veritat, ja siguin sindicats d'agricultors o cooperatives de producció.

Si fos possible abolir la costú de que cada pagés s'elabori el vi de la brema que cull, molt se guanyaria. ¿Què se'n treu, pe'l li esmentat, que sumant vint ó trenta cargues de cada celler ne resultin una pita de cents mil litres en una comarca. si cada casa l'ha elaborat de diferenta manera? Aixó és una dificultat pera trevallar la marca comú, suposant la bona fe y desinterés del magatzemista que fa les compres qui sols va a crear la marca A ó B de la casa y poch se li endona lo qu'ell considera anónim, aixó es: vi del Penadés, vi de Alella, o del Valles; paraules que sols utilisa pera els seus fins particulars.

Si els homes prestigiosos y de capital, en cada comarca, decidissin a obrar en aquet sentit, s'emportarien dins de alguns anys les benediccions de tots.

L'inseguritat que actualment té l'agricultor tocant al preu dels peoductes, desapareixeria, y ns succeiria lo d'ara, que 'ls viticultors uns anys són rics y llurs terres de gran valor, per haverse venut el vi car, y altres pobres, fins arruinats, per anar el producte barato. Aquesta incertitut no existeix en comarques que com Xerés han arribat a acreditar sólidament llur anomenada y en les quals el culliter ven la brema en brut a les cases importants, que després elaboren vi.

Cal, donchs, que tothom hi fassi lo que pugui, ja que 'l problema se agrava per moments; cal pensar que, com he dit abans, estem quasi al límit infim remunerador y que quan això arribi se haurá de cuytar a cercar un altre producte, y ab bona fe que aixó no és tan fácil com algú's pensa.

P. J. G.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 14

Se celebrá baix la presidencia del Sr. Alcalde, assistinthi els regidors Srs. Misas, Marsal, Carbonell Mussons, Olivella, Rosés y Carbonell Planas.

Un cop aprovada l'acta de la sessió anterior, va acordarse:

Concedir autorisació a D.ª Maria Josepa Pla y Gili pera modificar les fatxades de ses cases números 17 del carrer Major y 2 del de Tacó, mitjansant les condicions de costum y fixantli el plas de un any pera acabar les obres;

Que passi a la Comissió de Hisenda la proposició feta pel Sr. Misas de que 's trasmeti l'oportú expedient y se enageni en definitiva a D. N. Lechuga un tros de camí sobrant en la partida denominada «Era den Robert», otorgantse la corresponent escriptura de venda a favor de dit Sr. Lechuga com successor que deu considerarse del senyor Marqués Ruiz, ab qui se havia convingut la expressada venda pe'l preu de 200 ptes., a l'any 1903,

Concedir un mes de llicencia al regidor Sr. Olivella y acceptar sa renuncia dels càrrechs de Depositari dels fons municipals y de Interventor del Cementiri, fent constar lo molt complascut que l'Ajuntament queda dels desinteressats y valiosos serveys prestats pel mentat senyor;

Nomenar dipositari al Sr. Carbonell Mussons; Acceptar la renuncia per aquest presentada del càrrech de regidor Interventor, nomenant a D. Bartomeu Carbonell Planas pera substituirlo; y

Nomenar a D. Joan Marsal Brunet per cobrir la vacant deixada pel Sr. Olivella al cesar en són càrrech de Interventor del Cementiri.

NOVAS

Dimecres y dijous últims se celebraren els examens retglamentaris de fi de curs, respectivament, en la Escola pública de noys y en la de noyes.

Presidí la Junta examinadora, que's composava de membres de la Junta local d'Instrucció pública, el primer día el primer tinent de Alcalde D. Bartomeu Misas, y el segón el Sr. Alcalde D. Francisco Batlle y Gené.

Fou molt elogiat el mestre Sr. Barrachina, pe'l sistema pedagógich qu'emplea en la Escola que té a son càrrech, cridant especialment l'atenció de la Comissió examinadora y del públich que assistí als examens, la brillantor ab que 'ls alumnes més avensats contestaven a les preguntes referents a Geografia local de Sitges, demostrant haver aprofitat be les lliçons que per propia iniciativa els ha donat el Sr. Barrachina en una assignatura de tan practica utilitat

Serí de desitjar que 'ls demés colegis seguissin el lloable exemple del il·lustrat mestre oficial.

Al colegi de noyes no se 'l trobá ab els avenços

que tothom ansia, sens dupte degut als freqüents canvis de senyores mestres que d'un quant temps ensá el mateix ve sufrint.

Tant el Sr. Misas el primer día com el Sr. Batlle l'últim exhortaren als alumnes pera que no deixin de concorre a la Escola, ja que sols de aquesta manera podrien lograr treuren profit de l'ensenyansa que 'ls Srs. mestres ab tan cuydado y carinyo venien prodigantelshi pera fer dels noys y noyes de avuy homes útils pera la Societat de demá.

Ab motiu d'escaures la festivitat de la Mare de Deu del Carme, patrona de la gent de mar, el dijous van veures molt concorreguts els solempnes cultes relligiosos qu'en la nostra Iglesia parroquial van celebrarse en honor de dita Verge.

Pera avuy, la societat «Casino del Prado Suburbense» té anunciada una selecte funció teatral a benefici de les importants mellores que d'un quant temps ensá venen practicantse en l'edifici que ocupa, de sa propietat.

Atés lo escullit del programa de la esmentada funció y donat el gran nombre de socis ab que compta el centre recreatiu ahont y a benefici del qual se celebra la vetllada, no hi ha dupte que 'l resultat de aquésta serà en extrem falaguer.

El passat diumenge va arribar a aquesta vila, procedent de la illa de Cuba, nostre estimat compatrici D. Victorià Roca y Via, a qui desitgem li sigui ben agradosa la seva estada entre nosaltres.

Segons atentament ens comuniquen, els Germans Maristes de aquesta vila es congratulen en convidar a tots sos sos habitants a visitar la exposició de treballs escolars realitzats pe'ls alumnes que assisteixen a son Colegi.

Dita exposició serà oberta, desde 'l día 25 al 28 inclusiu, de les 9 a les 12 del matí y de 3 a 5 de la tarda.

A la vegada que la exposició, tindran lloch, el 27 y el 28, els examens de fi de Curs; fentse a continuació la distribució de premis.

De retorn de la seva excursió comercial a les Repúbliques de l'América Central, desde 'l passat diumenge 's troba entre nosaltres nostre apreciat amic y compatrici D. Joan Suñé y Miró, a qui ab tal motiu donem la més coral benvinguda.

Avuy deu embarcarse en el vapor «Conde Wifredo», a Barcelona, ab destí a la República Cubana, nostre estimat amic y company de Redacció En Salvador Olivella y Carreras.

Tenint en compte 'ls forts llaços de amistat y germanor que ab tan apreciat compatrici desde fa molts anys ens uneixen, inútil és consignar quant anyorarem la seva ausencia d'entre nosaltres.

L'esmentat company ens prega que, devant la impossibilitat de ferho ell personalment, desde aquestes columnes el despedim de tots els seus amichs y coneguts.

Al desitjar al bon company Olivella un molt felís viatge, hem de ferli avinent també la satisfacció ab que veuríem li resultessin prompte convertits en realitat els somnis que l'indueixen a separarse, encare que temporalment, la nostra companyia.

Conforme anunciarem, el passat diumenge va obrir les seves portes, inaugurant la present temporada de istiu, l'elegant y espayós «Pabelló de Mar», quin pintoresch edifici ha sofert darrerament algunes mellores que avaloren més y més encare llurs condicions de comoditat y esbarjo.

Pera regir els destins de la referida Societat durant la present temporada, se ha nomenat la Junta que a continuació 's relaciona:

President, D. Francisco Batlle y Gené; Vis-president, D. Antón Serra y Ferret; Tresorer, D. Antón Catasús y Bues; Secretari, D. Joan Amell y Llopis; Vis-secretari, D. Albert Pelaiarea; Vocals, D. Joaquim de Dalmau, D. Joseph Bernet, D. Joseph Rovira, D. Joan Almirall y D. Joan Sans y Ferrer.

En el camaril de la parroquial iglesia de la Concepció, de Barcelona, el passat dimecres, día 15, van unir-se en l'indisoluble llas del matrimoni la bella y elegant senyoreta, compatricia nostra, donya Lluïsa Vilasalo y Serra, y nostre distingit amic el jove advocat D. Marcell Martiño y Arroyo. Apadrinaren la boda, per part de la núvia, nostres apreciats amichs l'oncle de la mateixa D. Antón Serra y Ferret y D. Antón Ferrer y Robert, y per part del nuvi el seu cunyat D. Manel Crusats y Decrey y D. Salvador Ariza Urbano.

En l'acte del desposori la núvia lluí un riquíssim trajo blanch y el camaril de la Verge's trobava molt artísticament adornat de flors naturals.

Rebin els nous desposats, als qui desitjem una eterna lluna de mel y tota mena de felicitats, la nostra més coral enhorabona.

Nostra distingida compatricia D.ª Dolores Vidal y Ribot, viuda de Mas, el passat dimars va haver de passar pe'l amarch tránzit de véurer morir al seu tendre fillet Ricart.

En l'acte del enterro, que tingué lloch a la tarda de l'endemá, dimecres, varen quedar ben mostrades les innombrables simpaties de que en la nostra vila gosa la familia Vidal.

Rebi aquésta, ab motiu de la irreparable pérdua que l'aclapara, el nostre més sentit pesam.

Després de llarga y penosa malaltia adquirida a l'illa de Cuba, hont havia residit, el divendres va passar a mellor vida en aquesta vila el convehi don Ignasi Alvarez Canueso, natural de León.

Rebi sa afligida viuda nostra compatricia donya Emilia Ill Raventós y familia nostre pesam.

Remitits

Constantme que 'l meu «Remitit» publicat en el propassat número ha molestat a persona a la qual ni directa ni indirectament era el meu ánimo aludir; a fi de aclarir duptes y deixar les coses en el lloch que 'ls hi correspón, em crech eu el cas de fer constar que únicament va mourem a publicarlo el natural desitj de contestar als atachs que se me havien dirigit desde les columnes de un altre periódich local.

MARIAN CARBONELL MIRABENT

Poble de Sitges!

Al abandonar la plaça de carter, que per espay de molts anys havia desempenyat en aquesta vila, y que are noves lleys, tan injustes com despietades, han vingut a arrebastarme, vull, desde les columnes d'aquest periódich, fer públich el profundíssim agrahimen que envers tot el poble sento.

Y al escriure aquestes lletres, no mou pas la meua ploma un xorch desitj de protesta—¿de qué serviria la protesta quan la serenitat de la rahó no ha bastat pera ampararme?—No la protesta, doncs, que galleja ensoperbida, sino el comiatje senzill de l'agrahit qu'en un *adeu sian*, posa la dolsa resignació del que s'allunya y la bella claretat d'un *a reveure*, fa qu'avuy jo sitgetans! vos parli.

Peró si vull fer constar la manifesta injusticia de que he sigut víctima.

Quan en l'any 1892 me fou donada la credencial del càrrech qu'he desempenyat fins are—credencial extesa pel Director general de Correus, únich en aquella data autorisat pera provehir tals places—estava en vigor la ley de 1885, en virtut de la qual quedaven les places de carter *sense sou oficial*, fora de la limitació qu'aytal ley establia respecte a altres càrrechs civils, per lo que semblava estar mon nombrament amparat per la justicia.

Semblava además qu'els drets adquirits per qui durant dotze anys ha desempenyat la plaça sens el mes petit contratemps, m'asseguressin de tota nova exigencia, y si aixó ajunté qu'el poble y sols el poble retribueix dits serveys y que, per lo tant, a drete ley, sols al poble corresponia volerme al seu servey o rebutjar-me, la injusticia queda perfectament provada.

Y vull, també, que tot el poble sápga per aquestes paraules meves, que m'oferesch voluntariament a aclarir totes les dificultats y duptes que se'm consultin, referents a la especialitat de correus, dificultats y duptes que la experiencia dels anys de servey me ha posat en condicions de resoldre.

Adéusiau, donchs. Aviat ja no seré 'l Carter—que, si ho soch encare, sols el desitj de no perjudicar el públich n'és la causa.—Aviat no seré 'l Carter—ab lletra majúscula—aquest element del poble, tan esperat pe'ls enamorats y felissos, tan temut pe'ls qu'esperen de lluny la malhauransa.

Adéusiau y gracies. Gracies a tots, car tots l'heu sempre esperat be, tots l'heu rebut sempre be, tan si en el perfum de una carta vos ha dut la felicitat, com si en la novetat de la carpeta ribetejada d'ol vos ha fet gracia de una pena. ¡Adéusiau y gracies!

F. Bartés Bota.

✻ ✻ ✻ Carrer Major, 23 ✻ ✻ ✻

— En la mateixa casa —

TOTA MENA DE ROBA BLANCA

— en senzill y brillant —

inmejorables, garantits y de tota confiança
desde 5'50 ptes. el quartá

De venda: Carrer de Tacó, 22

Casa amoblada situada en el millor carrer de aquesta vila.

Informará D. Jaume Trius: Muralla, barberia; SITGE

azarcite puro de bacalao, con hipofosfitos de cal, de sosa y guayacol

Premiada en la Exposición de Alejandría

...N PARFIL AL GUAYAFOL y los miles de enfermos que han conseguido su curación con el uso de este medicamento, sea la mejor garantía que puedan desear que tengan necesidad de combatir el...

COM EMULSION MARFIL AL GUAYACOL engorda y fortalece a los niños,evitando el desarrollo de la anemia.

DEPÓSITO GENERAL:
Laboratorio Químico-farmacéutico de F. DEL RIO GUERRERO,
Calle de Corcoves 30-A - MÁLAGA

14, Aygua, 14 : SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica á la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix
 : : : : : els seus serveys : : : : :

JULIUS CESAR * De Shakespeare, traducció de Vilarregu

L'AMICH * Novela contemporania, original
d' En Ramón Suriñach Senties

De venda en aquesta IMPREMTA: 4, Aygua, 4

ADMINISTRACIO DELS COTXES FUNEBRES

Corones * Hábits religiosos de totes classes

Esqueles mortuories * Recordatoris

Capelles ardents

Trasllats de restes mortals a províncies

v tot lo concernent a

POMPES • FÙNEBRES

Survey especial de desinfecció

Sant Gaudenci, 2; SITGES ■ A Barcelona dirigiuvos a la gran Empresa funeraria
— LA EGIPCIA —

A Barcelona dirigiuvos a la
gran Empresa funeraria
— — — LA EGIPCIA — — —

Camiseria y Carbatería

32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTITI

er

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barat
Especialitat en camisas á mida

SOBRE MONEDER

per a la circulació
de valors en metàl·lic

Survey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El SOBRE-MONEDER circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de Africa; y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrel a la circulació els carters y peatons rurals. El SOBRE-MONEDER és el medi més cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correo, certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetas, en qualrevoi classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el SOBRE-MONEDER s' evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s' entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es indispensable pera encarèchs al Comerç, suscripcions de periódichs, demandas de llibres, pensions, merasas, etc. etc. Unich que resolt las dificultats de giro de petites cantitats. El SOBRE MONEDER té la GARANTIA DEL ESTAT, que abona la quantitat declarada en cas de extravio. La COMPANIA ARRENDATARIA DE TABACOS té la exclusiva pera la ventadel SOBRE-MONEDER; l'expén en tots els ESTANCHS, al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10per 100 de PREMI DE VENTA. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

OFICINAS: GOYA, 19; MADRID

ES LLOGA CASA AMOBLADA

y se liquiden en la mateixa casa una partida de MAQUINAS PERA CUSIR, a 10 y 12duros, pera families — y modistes. Hi ha també una máquina «Jones» sabatera, casi nova, que 's vendria per 25 duros. —